

Nedenstående tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer stemte for ændringsforslaget (modudtalelsen):

ARENA ASPINALL, BAGLIANO, BEALE, BELL, BELTRAMI, BERNABEI, BLACK, BREDIMA-SAVOPOULOU, CEYRAC, CHEVALIER, CONNELLAN, DELOROZOY, DONCK, FRERICHS, GAFO FERNANDEZ, GARDNER, GERMOZZI, GHIGONIS, GIACOMELLI, GIESECKE, GREEN, GUILLAUME, KAARIS, KAFKA, KAZAZIS, LAUR, LITTLE, LÖW, LYONS, MERCE JUSTE, MEYER-HORN, MOBBS, MORIZE, NOORDWAL, OVIDE ETIENNE, PANERO FLOREZ, PARDON, PEARSON, PELLETIER, Ch., PELLETIER, R., PERRIN-PELLETIER, PETERSEN, PRICOLO, PROUMENS, ROBINSON, ROMOLI, SAUWENS, SCHADE-POULSEN, SCHLEYER, SCHNIEDERS, SOLARI, STECHER NAVARRA, TESORO OLIVER, WHITWORTH, WICK.

Nedenstående tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer stemte imod ændringsforslaget (modudtalelsen):

ABEJON RESA, AMATO, BLESER, BOISSEREE, BORDES-PAGES, BRIESCH, CAL, CARROLL, CASSINA, CEBALLO HERRERO, CHRISTIE, COLOMBO, DECAILLON, von der DECKEN, DIAPOULIS, VAN DIJK, DOUVIS, DRAIJER, DRILLEAUD, DUNKEL, ELSTNER ENGELEN-KEFER, ETTY, EULEN, FLUM, FORGAS I CABRERA, FRANDI, FREEMAN, GEUENICH, GIATRAS, GOMEZ MARTINEZ, GREDAL, GROBEN, HAGEN, HILKENS, JANSSEN, JENKINS, de KNEGT, KORFIATIS, LACA MARTIN, LAPPAS, LARSEN, LIVERANI, LUSTENHOUWER, MADDOCKS, MANTOVANI, MARGALEF MASIA, MASUCCI, MAYAYO BELLO, MERCIER, MOLINA VALLEJO, MORELAND, MORRIS, MOURGUES, MUÑIZ GUARDADO, NIELSEN B., NIELSEN P., NIERHAUS, PELLARINI, PETROPOULOS, PIETTE, POMPEN, QUEVEDO ROJO, RANGONI MACHIAVELLI, REA, ROSEINGRAVE, SANTIAGO, SANTILLAN CABEZA, SANTOS, SCHMIDT, SCHMITZ, von SCHWERIN, SEQUEIRA, SILVA, SMITH, SPYROUDIS, STRAUSS, TIXIER, VELASCO MANCEBO, VERBOVEN, WAGENMANS, WALDACK, ZUFIAUR NARVAIZA.

Nedenstående tilstedeværende eller repræsenterede medlemmer stemte hverken for eller imod ændringsforslaget (modudtalelsen):

ATAÍDE FERREIRA, BERNS, PAVLOPOULOS.

Udtalelse om Kommissionens forslag til Rådets direktiv om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farve- og sødestoffer

(93/C 108/07)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 3. juli 1992 under henvisning til EØF-traktatens artikel 100 A at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's sektion for miljø-, sundheds- og forbrugerspørgsmål, som udpegede G.H.E. Hilken til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 2. februar 1993.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 303. plenarforsamling af 24.-25. februar 1993, mødet den 24. februar, med et flertal af stemmer for, 13 imod og 4 hverken for eller imod følgende udtalelse:

1. Indledende bemærkning

1.1. Kommissionens forslag har til formål at supplere bestemmelserne i rammedirektivet om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler (direktiv 89/107/EØF).

1.2. I rammedirektivet gives en udtømmende liste over, hvilke kategorier tilsætningsstoffer der er tilladte. Man har valgt at opstille en positivliste over tilladte

tilsætningsstoffer. Godkendelsen af ethvert tilsætningsstof skal være baseret på udtalelser fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

1.3. I artikel 3 i ovennævnte rammedirektiv fastsættes det, at der i et globalt direktiv skal fastsættes særlige bestemmelser for tilsætningsstofferne i de kategorier, der er nævnt i bilaget til rammedirektivet. Samtidig skal allerede eksisterende vertikale særdirektiver indarbejdes heri.

1.4. Ud over direktivforslagene om farvestoffer og sødestoffer har Kommissionen nu fremsat et forslag om alle andre tilsætningsstoffer bortset fra melbehandlingsmidler, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler endnu ikke har udtalt sig om.

1.5. Ifølge direktivforslaget om andre tilsætningsstoffer til levnedsmidler end farve- og sødestoffer må der i levnedsmidler kun anvendes de stoffer, der er nævnt i bilagene til direktivet.

1.6. Ud over en liste over generelt tilladte tilsætningsstoffer (Bilag I), hvor »quantum satis«-princippet anvendes, specificeres det i særlige bilag, hvilke tilsætningsstoffer der må anvendes i hvilke produkter og i hvilke mængder.

2. Generelle bemærkninger

2.1. ØSU stiller sig positivt til Kommissionens forslag, da det bygger på en positivliste over stoffer, som er de eneste, der må anvendes som tilsætningsstoffer i levnedsmidler. Denne metode er foreskrevet i rammedirektivet om tilsætningsstoffer til levnedsmidler.

2.2. ØSU kan godkende den systematik, som Kommissionen har valgt at anvende i sin politik vedrørende anvendelse af tilsætningsstoffer, og som fremgår af artikel 2. Med denne artikel skabes der nemlig mulighed for kun at tillade udtrykkeligt nævnte tilsætningsstoffer i bestemte levnedsmiddelkategorier, og eventuelt at indføre begrænsninger, hvad angår mængden.

2.3. ØSU kan tilslutte sig »quantum satis«-princippet og støtter Kommissionen i dens ønske om, at det anvendes korrekt. ØSU opfordrer indtrængende Kommissionen til at lade den definition af begrebet »quantum satis«, som forekommer i bilaget, indgå som en integreret del af artiklerne. Ifølge denne definition bør tilsætningsstoffer anvendes i overensstemmelse med god fremstillingspraksis, dvs. kun i de mængder, der er nødvendige til opnåelse af den tilsigtede virkning, og således at forbrugeren ikke vildledes.

2.4. ØSU går ud fra, at Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har godkendt de tilsætningsstoffer, der er tilladte ifølge bilagene, til anvendelse i levnedsmidler. Kommissionen anmodes om at fortsætte den politik, der går ud på kun at tillade tilsætningsstoffer, som Den Videnskabelige Komité på grundlag af toksikologiske undersøgelser vurderer som adækvate. Hvis nogle tilsætningsstoffer senere skulle udvise negative egenskaber, er ØSU af den opfattelse, at Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler skal tage dem op til

ny vurdering. Derved sikres, at grundlaget for politikken til stadighed er den nyeste videnskabelige indsigt på området.

2.4.1. ØSU gør endnu en gang opmærksom på, at Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har fået en nøgleposition i denne sammenhæng. Denne komité må derfor i sin sammensætning og funktionsmåde være præget af et højt videnskabeligt niveau, og dens medlemmer må sikres absolut uafhængighed.

2.5. ØSU anmoder Kommissionen om at medtage en artikel med det krav, at der kun må anvendes tilsætningsstoffer, der opfylder Den Videnskabelige Komités anbefalede specifikationer. ØSU ønsker endvidere medtaget, at Den Videnskabelige Komité garanterer, at specifikationerne udelukkende er baseret på det testede præparat.

2.6. Da ADI (den acceptable daglige indtagelse) er baseret på en bestemt mængde af det testede præparat, insisterer ØSU på, at der tages hensyn til mængden af aktivt stof i testpræparatet, når maksimumkoncentrationen af det aktive stof bestemmes.

2.7. ØSU konstaterer, at Den Stående Levnedsmiddelkomité i henhold til dette direktiv optræder som et rådgivende udvalg for Kommissionen. ØSU anmoder Kommissionen om at formulere komitéens opgaver i artikel 5 således, at de forbliver begrænset af bestemmelserne i dette direktiv inkl. bilag.

2.8. På grund af den store betydning, der tillægges Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler i forbindelse med udviklingen af en levnedsmiddelpolitik, anmoder ØSU indtrængende Kommissionen om at sørge for, at denne komité's udtalelser i vidt omfang offentliggøres på EF's forskellige sprog.

2.9. ØSU gør opmærksom på, at den frist, der i forslaget er sat for gennemførelsen af dette direktiv, nemlig den 1. januar 1993, ikke kan overholdes.

3. Særlige bemærkninger

3.1. Artikel 1, stk. 2

3.1.1. Det konstateres, at kategorien skumdannende midler ikke forekommer i bilag I til rammedirektivet 89/107/EØF. ØSU anmoder Kommissionen om at sørge for, at der ikke opstår problemer i forbindelse med tilladelsen af denne kategori stoffer.

3.2. Artikel 1, stk. 4

(a) Undertiden tilsættes der konserveringsmidler til emballeret drikkevand for at øge holdbarheden.

Der er her tale om andre stoffer end dem, der anvendes ved tilberedningen af drikkevand. ØSU anmoder Kommissionen om at medtage bestemmelser om disse konserveringsmidler i dette direktiv.

- (b) Ammoniumchlorid er et aromastof, men betragtes i nogle lande som et tilsætningsstof. Stoffet medtages i artikel 1 for at forebygge, at der opstår problemer efter direktivets ikrafttrædelse. Af samme grund anmoder ØSU om, at kaseiner og kaseinater samt røg anføres her, da disse stoffer i nogle medlemsstater betragtes som tilsætningsstoffer.

3.3. Artikel 2

3.3.1. ØSU er enig i, at de levnedsmidler, der er nævnt i artikel 2, stk. 3, litra a), ikke må tilsættes tilsætningsstoffer. ØSU værdsætter især, at kategorien »uforarbejdede levnedsmidler« er medtaget her. Ifølge ØSU kan det overvejes også at placere følgende produkter på denne liste:

- almindelig yoghurt (såfremt den indeholder levende bakterier) og kærnemælk. Ifølge en meddelelse fra Kommissionen fra 1991 kan medlemsstaterne forbyde betegnelsen yoghurt eller enhver anden betegnelse, som er baseret på ordet »yoghurt«, for produkter, der ikke indeholder levende bakterier. Det har ført til, at medlemsstaternes lovbestemte krav til produkter med betegnelsen »yoghurt« er forskellige. ØSU anmoder Kommissionen om at tage højde for disse forskelle og medtage yoghurt, som indeholder levende bakterier, i artikel 2, stk. 3, litra a);
- grød/vælling, f.eks. produkter som risvælling, der udelukkende består af mælk- og korningredienser. Produkter, som er tilsat sukker, falder derfor ikke ind under denne kategori;
- tørre dejvarer;
- konserverede grønsager i dåser og glas, undtagen produkter, som har undergået en fysisk forandring, og produkter, der er anført i bilag III og IV. Ved fysisk forandring forstås skrælning, snitning osv.;
- ublandede og tørrede krydderurter og krydderier; undtagelser kan optages i andre bilag.

3.3.2. I nogle »uforarbejdede levnedsmidler« er en række af tilsætningsstofferne i Bilag I teknisk set nødvendige og må derfor undtages. ØSU anmoder Kommissionen om i nedenstående »uforarbejdede levnedsmid-

ler« at godkende de anførte tilsætningsstoffer og optage dem i en særskilt liste i hvert enkelt tilfælde:

— Ris, der kun kræver kort kogetid	E 471: 10 g/kg E 472a: 10 g/kg
— Uforarbejdede frosne og dybfrosne grønsager	E 300: quantum satis E 301: quantum satis
Uforarbejdet frosset og dybfrosset frugt	E 302: quantum satis E 330: quantum satis E 331: quantum satis E 332: quantum satis E 333: quantum satis
— Dybfrosset fisk	E 300: quantum satis E 301: quantum satis E 302: quantum satis
— Frosne skaldyr og bløddyr	E 300-301-302
	Ascorbater quantum satis eller 750 mg/kg
E 330-331-332-333	Citrater quantum satis eller 3 000 mg/kg
E 500a-500b-501a-501b	Carbonater quantum satis eller 5 000 mg/kg
E 530	Magnesiumoxid quantum satis eller 500 mg/kg
— Blæksprutter til stegning	E 526 Calciumhydroxid 500 mg/kg

3.4. ØSU anmoder om, at Kommissionen inden den undersøgelse af anvendelsesbetingelserne, der er omhandlet i artikel 8 i dette direktiv, udarbejder en rapport om den forløbne periode og især om de problemer, der er konstateret. ØSU anmoder Kommissionen om at forelægge denne rapport for Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

4. Særlige bemærkninger til bilagene

4.1. Bilag I

4.1.1. ØSU kan — på én undtagelse nær — godkende omfanget af bilag I og anvendelsen af »quantum satis«-princippet for disse stoffer.

4.1.2. I nogle lande hersker der blandt forbrugere og i videnskabelige kredse⁽¹⁾ bekymring over glutaminate, da der er tegn på, at dette stof i store doser kan forårsage uønskede reaktioner. ØSU anmoder derfor Kommissionen om ikke at tillade »quantum satis«-princippet for glutaminat, men at fastsætte maksimale mængder for bestemte produkter.

⁽¹⁾ Se følgende videnskabelige værker:

1. »Voedselovergevoeligheid: een inventariserend en beleids-
onderbouwend literatuuronderzoek« — Ministerie van
W.V.C. (Health, Rijswijk 1990, s. 45)
2. »Monosodiumglutamaat« — Food Technology (maj 1987,
s. 143 ff.)

4.2. Bilag II

4.2.1. I de levnedsmidler, der er optaget i bilag II, er det tilladt i begrænset omfang at anvende tilsætningsstofferne i bilag I. I alle andre levnedsmidler må de mere end 100 tilsætningsstoffer i bilag I anvendes efter »quantum satis«-princippet. I de fleste medlemsstater er anvendelsen af tilsætningsstoffer i basislevnedsmidler fastsat og begrænset ved lov. ØSU konstaterer, at forslaget medfører, at det i størstedelen af medlemsstaterne bliver tilladt at anvende flere tilsætningsstoffer i de fleste basislevnedsmidler, end tilfældet er nu.

4.2.1.1. ØSU gør opmærksom på, at forbrugerne har visse traditionsbestemte forventninger til basislevnedsmidlerne. ØSU anmoder derfor indtrængende Kommissionen om at tage den foreslåede tilladelse til at anvende tilsætningsstofferne i bilag I i basislevnedsmidler op til fornyet overvejelse.

En sådan revision kunne ske derved, at produkter, der i en eller flere medlemsstater betragtes som basislevnedsmidler, medtages i bilag II. I den forbindelse kunne f.eks. følgende produkter komme i betragtning:

- Kødprodukter,
- Ost, smøreost og kvark,
- Brød og lignende produkter,
- Forarbejdede grønsager og grønsagskonserver,
- Forarbejdet frugt og frugtkonserver,
- Kartoffelprodukter,
- Øl og vin,
- Mejeriprodukter, der ikke falder ind under artikel 2, stk. 3,
- Olie og fedtstoffer,
- Fedtemulsioner, som f.eks. margarine,
- Æggeprodukter,
- Tomatpuré og produkter på basis af tomater,
- Frugtdesserter.

4.2.2. Bilag II er en opsummering af allerede eksisterende vertikale direktiver. Nogle industrisektorer er tilfredse med de regler for anvendelse af tilsætningsstoffer, som er fastlagt i det pågældende vertikale direktiv. Andre sektorer er af den opfattelse, at udarbejdelsen af en horisontal lovgivning om betingelserne for anvendelse af tilsætningsstoffer må betragtes som en anledning til at tilpasse de eksisterende vertikale direktivers bestemmelser herom. Et eksempel udgør direktivet om kakao og kakaovarer. ØSU anmoder Kommissionen om at tilpasse disse vertikale direktiver, hvor det anses for ønskeligt.

4.3. Bilag III

4.3.1. ØSU har forstået Kommissionen således, at en gældende tilladelse til at anvende et tilsætningsstof i et

levnedsmiddel kun kan ophæves, hvis de medlemsstater, hvor denne tilladelse består, giver deres samtykke. Anvendes der rent faktisk tilsætningsstoffer, antages der at foreligge en teknisk nødvendighed. På grund af forskellene mellem medlemsstaterne (f.eks. klima eller produktionsmåde) kan anvendelsen af et bestemt tilsætningsstof i et levnedsmiddel være nødvendig i én medlemsstat og ikke i en anden. ØSU insisterer over for Kommissionen på, at det i videst muligt omfang forebygges, at en medlemsstat nu godkender anvendelse af tilsætningsstoffer i levnedsmidler, som den ikke tidligere har anset for nødvendige. Dette kan opnås ved, at Kommissionen giver en nøjagtig beskrivelse af de produkter inden for en levnedsmiddelkategori, som må indeholde et bestemt tilsætningsstof.

4.3.1.1. ØSU anser det derfor for positivt, at Kommissionen allerede for en række produkter har fulgt en sådan fremgangsmåde. Især da anvendelsen af tilsætningsstoffer kan ændre basislevnedsmidlers identitet, anser ØSU det for vigtigt, at der fastsættes omhyggelige bestemmelser på dette punkt.

4.3.1.2. En anden fremgangsmåde, som ØSU anmoder Kommissionen om at overveje, består i at vedtage en mere restriktiv tilladelsespolitik og give medlemsstater, der ikke kan overholde den, en overgangsperiode på fem år. ØSU hører gerne fra Kommissionen, om dette er muligt i nogle tilfælde. ØSU gør opmærksom på, at artikel 8 om en revision af direktivet intet siger herom.

4.3.2. Forslagene i bilag III er i en række tilfælde baseret på eksisterende tilladelser i en enkelt eller nogle få medlemsstater. ØSU anmoder Kommissionen om i disse tilfælde at beskrive kategorien således, at den kun omfatter produkter, som også ifølge de eksisterende nationale lovgivninger må indeholde det pågældende tilsætningsstof. ØSU anmoder derfor Kommissionen om at give en mere nøjagtig beskrivelse af følgende kategorier:

- Kødprodukter, varmebehandlede, saltede eller tørrede, udelukkende overfladebehandling, for så vidt angår sorbinsyre
- Varmebehandlet, fermenteret mælk, for så vidt angår sorbinsyre
- Desserter på basis af mejeriprodukter, for så vidt angår sorbinsyre og benzoesyre
- Færdigpakket, skiveskåret brød og rugbrød, for så vidt angår sorbinsyre.

4.3.3. ØSU konstaterer, at Kommissionens forslag, hvad angår vin, begrænser sig til en henvisning til det pågældende vertikale direktiv. ØSU er af den opfattelse, at de tilladte maksimumværdier for svovldioxid i vin skal fastsættes i dette horisontale direktiv om tilsætningsstoffer.

4.3.4. ØSU anmoder Kommissionen om at begrænse godkendelsen af nisin i ost til typer, hvor det er en

teknisk nødvendighed. I denne forbindelse henviser ØSU til, at det i en række medlemsstater ikke er tilladt at anvende nisin i almindelig ost. ØSU har ingen indvendinger mod anvendelse af nisin i smelteost.

4.3.5. ØSU foreslår, at de tilladte maksimumværdier for butylhydroxyanisol (BHA) og butylhydroxytoluen (BHT) i alle tilfælde udtrykkes i forhold til fedtmængden i levnedsmidlet. ØSU anmoder endvidere om undersøgelser af, om det er muligt efter en overgangsperiode at begrænse anvendelsen af disse stoffer, som kun er accepteret i et begrænset antal medlemsstater.

4.4. Bilag IV

4.4.1. Phosphater i steriliseret og UHT-mælk har især til formål at kompensere for råvarens varierende kvalitet. ØSU foreslår, at der gives de medlemsstater, hvor det er nødvendigt at anvende dette tilsætningsstof i mælkeprodukter, en overgangsperiode på fem år til at forbedre råvarens kvalitet.

4.4.2. Polyphosphater har den egenskab, at de fastholder vand, f.eks. i kødprodukter. ØSU anmoder Kommissionen om kritisk at revidere anvendelsen af disse stoffer i kategorien »andre forarbejdede levnedsmidler«.

4.4.3. ØSU foreslår at begrænse anvendelsen af EDTA i kategorien grønsager til hvide grønsager.

4.4.4. Hvad angår carrageenan, anmoder ØSU om en specifikation af kategorien »andre levnedsmidler«.

4.4.5. Indtagelse af sorbitol og en række lignende stoffer selv i så små mængder som 20 g kan ifølge Den Videnskabelige Komité give problemer hos personer, der er følsomme heroverfor. Derfor er anvendelsen af dette stof reguleret i en række medlemsstater. ØSU anmoder Kommissionen om nærmere at specificere anvendelsen af dette stof til andre formål end som sødemiddel, da anvendelsen som fyldmiddel kan føre til optagelse af betydelige mængder.

4.4.6. ØSU foreslår, at tilladelsen til at anvende sødestoffer i mængder, hvor der er tale om en sødende effekt, reguleres i direktivet om sødestoffer. Efter ØSU's mening hører godkendelsen af den foreslåede mængde Neohesperidin-DC derfor hjemme i direktivet om sødestoffer.

4.5. Bilag V og VI

4.5.1. ØSU glæder sig over den restriktive holdning, der præger bestemmelserne om tilsætningsstoffer til modernælkserstatninger, mælkeblandinger og vegetabiliske blandinger til spædbørn og småbørn samt overgangskost.

Bryssel, den 24. februar 1993.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg